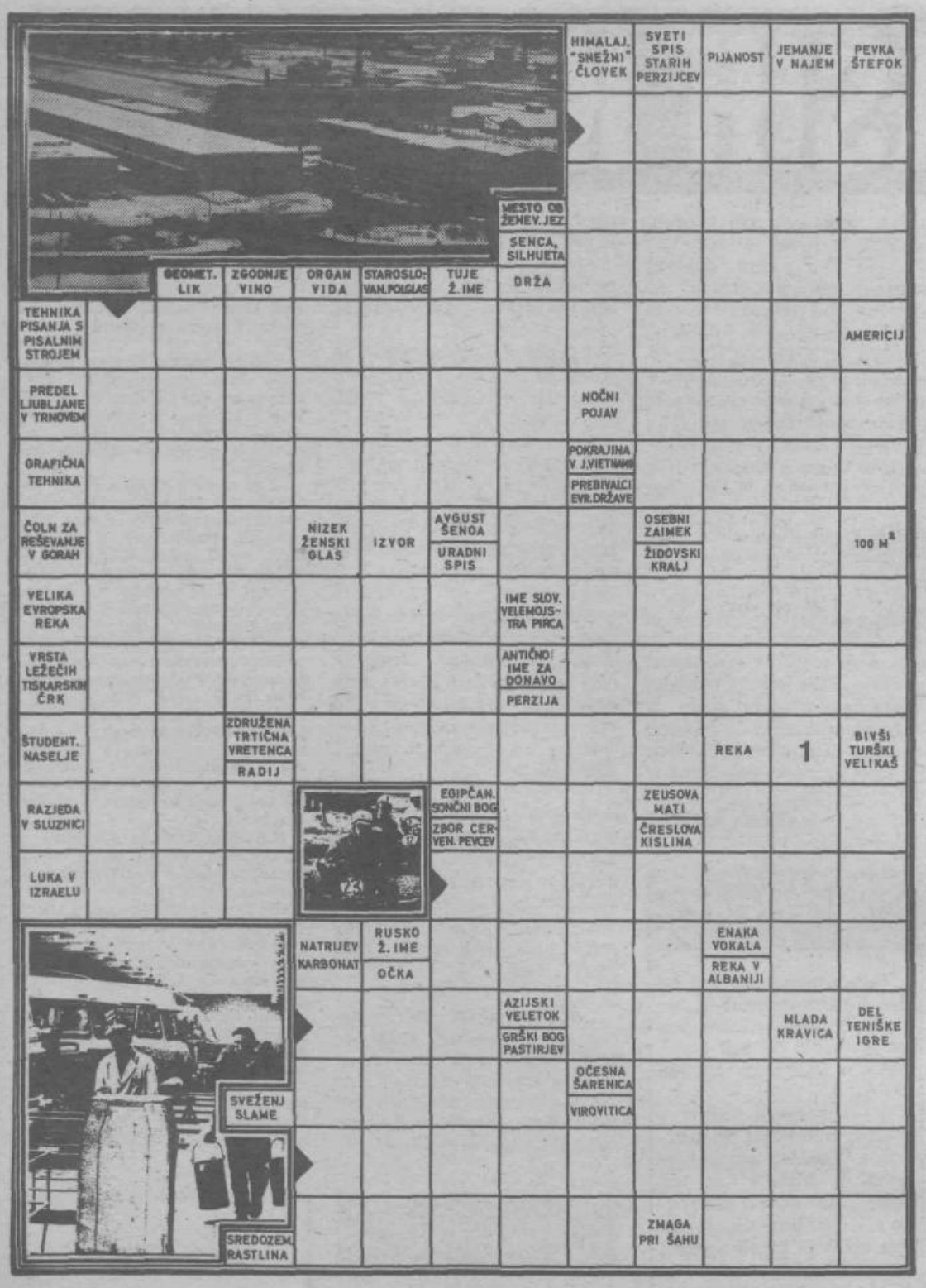

Kaj mislijo mladi o organizaciji Rdečega križa?

Rdeči križ Slovenije je organiziral med letošnjimi šolskimi počitnicami seminar za dijake srednjih in poklicnih šol iz vse Slovenije. Bil je v domu Rdečega križa na Vranskem od 21. do 26. avgusta. Našo občino je zastopala dijakinja VI. gimnazije iz Most Jasmina Pejič. Po končanem seminarju sem imela z njo kratek razgovor:

Jasmina Pejić, dijakinja II. razreda moščanske gimnazije: „Želela bi pridobiti v organizacijo Rdečega križa čimveč mladih članov"

1. Ste bili že kdaj na kakem seminarju? Kaj vas je navdušilo, da ste se prijavili nanj? Vam ugaja taka oblika dela z mladino?

Na takem seminarju še nisem bila. Po naključju sem prišla nanj, ker predsednica našega aktiva RK na šoli iz opravičenih razlogov ni mogla iti. Seminarska oblika dela mi je ugajala, saj je program vključeval izobrazbeni in družbeno rekreativni del.

2. Katere teme ste obravnavali in kaj vam je najbolj ugajalo?

Obravnavali smo pet tem, in sicer: Zgodovinski pregled nastanka in razvoja Rdečega križa kot mednarodne organizacije. Ta mi je najbolj ugajala, saj sem se prvič v življenju seznanila z zgodovino RK od ustanovitve do danes. Vsebina ženevskih konvencij je bila zajeta v temi Mednarodna organizacija RK glede na njeno vlogo v miru in vojni. Nastanek in razvoj organizacije RK in ženevskih konvencij sta med seboj tesno povezana. Zgodovina obeh se začenja 1859. leta, ko je ustanovitelj RK Ženevčan Henry Dunant po krvavi bitki pri Solferinu v severni Italiji organiziral krajevno prebivalstvo v akciji za zbiranje in nego ranjencev in bolnikov, ne glede na to, kateri vojski pripadajo. Ženevske konvencije so se z leti in po različnih dogodkih razvijale in dopolnjevale. Vsebujejo najbolj globoka in humana načela. O vsem tem pa smo mi mladi poučeni zelo malo ali nič. K predavanju Osnovni pogoji za ohranitev zdravja nimam pripomb. Sodim, da mladi dobivamo dovolj naukov od starejših, kako naj ohranjamo svoje zdravje in preprčujemo prezgodnjo smrt, le sprejemljivi nismo vedno zanje. Tudi prioritetne naloge RK so nam mladim bolj ali manj znane. Menim, da je uspeh dela odvisen od vsakega sodelujočega, le če je prepričan v cilje, ki jih hoče doseči. Osnove za programiranje dejavnosti naj izhajajo iz tesnega medsebojnega sodelovanja tistih, ki nudijo, in onih, ki prejemajo pomoč.

3. Kakšne oblike in možnosti obstajajo za vključevanje mladine v dejavnost organizacije Rdečega križa?

Možnosti so velike, npr. v tečajih prve pomoči, neposredno pri pouku biologije, vključevanje v aktiv RK na šoli, na terenu in podobno.

4. Iz seminarskih nalog je bilo razvidno, da zelo visok odstotek dijakov doslej ni vedel o organizaciji RK in njenih dejavnostih skoraj nič. Kje so vzroki?

Da, zelo visok odstotek, to pa zato, ker nas doslej – kot sem že prej omenila – nihče ni seznanil o najpomembnejših stvareh. Na osnovnih šolah so vsako leto tečaji prve pomoči. Na njih bi moral predavatelj kaj več povedati o Rdečem križu kot organizaciji. Tudi v srednjih šolah bi lahko pripravili kako predavanje o tem.

5. Mislite, da ste dobili osnove za doživljenjsko delo v organizaciji Rdečega križa?

Ne. V tako kratkem času to ni mogoče. Menim pa, da bi moralo biti več takih seminarjev in vključiti bi veljalo vanje še več mladine. Pridobljeno znanje in izkušnje bi bile dobre osnove za delo.

6. Je vaš aktiv na gimnaziji sestavni del mladinske organizacije in si nudite vzajemno pomoč?

Seveda, RK in mladinska organizacija sta povezana, ker je to nujno potrebno pri medsebojni pomoči, pri elementarnih nesrečah, pri različnih akcijah, skratka povsod.

7. Kakšen delovni program nameravate pripraviti v novem šolskem letu med vašimi gimnazijci?

Najprej bi želela pridobiti v organizacijo čimveč članov, ki jih delo v RK res veseli. Drugič: Rada bi jim povedala kaj več o seminarju na Vranskem. Mislim, da bomo letos še v tesnejši povezavi izvajali okvirni program dela občinske organizacije.

BREST
POHISTVO

In memoriam

JOSIP PEČENKO

V 74. letu starosti je umrl Josip Pečenko, nosilec spomenice NOV 1941.

Takoj po izbruhu vojne se je vključil v narodnoosvobodilni boj in delal kot aktivist v Rožni dolini. Leta 1943 je stopil v vrste partizanske vojske. Najdlje je bil v X. ljubljanski brigadi.

Tudi po vojni je ostal v vrstah JLA, in sicer kot kapetan prvega razreda. Po upokojitvi se je vključil v aktivno delo v družbenopolitičnih organizacijah, zlasti v organizaciji Zveze borcev na Kodeljevem.

Za svoje junaško delo in požrtvovalno sodelovanje pri izgradnji socializma je dobil 12 odlikovanj.

Tvoji predlogi in mnenja v anketi bodo dragoceno napotilo uredništvu Naše skupnosti, s čim popestriti vsebino lista. Zato nam do 10. oktobra pošlji anketni listič.

BRALCI O NAŠI SKUPNOSTI

Nedavno tega je predsednik občinske konference SZDL Ljubljana-Center pavšalno ocenil vsa štiri ljubljanska občinska glasila kot vse preveč zapisnikarska in premalo življenjska.

Vsak mesec z velikim zanimanjem ne samo prelistam, temveč preberem naše občinsko glasilo Naša skupnost, ki izhaja že trinajsto leto.

Govoril sem z znanci in prijatelji, kako oni ocenjujejo naš mesečnik. Večina je izrekla le pohvale. Nekateri so celo dodali, da je škoda, ker Naša skupnost ne izhaja tedensko. Vsi pa so menili, da bi bila velika škoda, če bi Naša skupnost prenehala izhajati. Vsak mesec okrog prvega nestrpno pričakujejo, da raznašalec prinese priljubljeno glasilo Naša skupnost, da ga preberejo.

Tudi jaz kot upokojenec dajem vse priznanje uredniškemu odboru, ki se vedno trudi, da je Naša skupnost dobro urejen mesečnik, ki kot dobro urejen mesečnik zasluži pohvalo. Poleg tega ga občani občine Moste-Polje sprejemamo brezplačno. Lahko le rečem, da občinsko glasilo Naša skupnost ni ne premalo življenjsko niti preveč zapisnikarsko. Taka je moja ocena.

ANTON ZRNEC

IZLET V SLOVENSKO BENEČIJO

ZZB Polje – Slape že več let prireja izlete, ki se jih redno udeležuje veliko njenih članov, pa tudi vojaških vojnih invalidov.

Nekaj let je organizacija prirejala izlete po domačih krajih s partizanskimi spomeniki in drugimi znamenitostmi, lansko leto pa je v veliko zadovoljstvo vseh izletnikov priredila izlet po Koroški. Letos je organizacija pripravila izlet v Slovensko Benečijo. Udeležilo se ga je 138 članov.

Med potjo so si izletniki ogledali Kranjsko goro, Vršič, izvir Soče, Kobarid in nato nadaljevali pot na italijansko stran ob reki Nadiži v Slovensko Benečijo. Čedad so si ogledali s krožno vožnjo po mestu in nato nadaljevali pot v Videm – srce Slovenske Benečije. Po krajšem postanku in ogledu mesta so nadaljevali pot proti Doberdobu, kjer so si ogledali monumentalni spomenik padlim vojakom v 1. svetovni vojni. Od tu jih je vodila pot proti Trstu z željo, da si ogledajo Miramar in Trst. Čas za ogled tako obsežnega programa pa je bil prepičlo odmerjen in tako so morali nadaljevati pot proti domu.

Vsi udeleženci izleta so bili s potovanjem izredno zadovoljni kljub utrujajoči vožnji, ki je za člane, ki so že v letih, precej naporna. Tako organizacija kot posamezniki se Slavniku iz Kopra ter organizatorju izleta in vodniku tov. Napokoju zahvaljujejo za prijeten in uspel izlet.

PLEMENITA AKCIJA

400 kg blaga za šolarje iz Pomurja

Od 12. do 15. septembra smo med šolarji iz naše občine po hitrem postopku izvedli nabiralno akcijo zbiranja kompletov za otroke iz poplavljenih krajev Pomurja. V tej akciji so sodelovali pionirji od 1. do 8. razreda šol Šostro, Polje (stara in nova šola), J. Moškrič, Vide Pregarc, Ketteja in Murna in dijaki VI. gimnazije v Mostah.

Kljub temu, da je bil čas za zbiranje kompletov, ki naj bi vsebovali vse od igrač, šolskih potrebščin in knjig do oblek vseh vrst izredno kratek, je akcija presenetljivo lepo uspela, kar je predvsem zasluga zlasti mladih članov RK in njihovih mentorjev.

Najprej smo obiskali šolo v Šostrem, kjer so imeli že vse pripravljeno. Mentorica Darka Martini in socialna delavka Lučka Golob sta izjavili, da so presegli zbirko za nižje razrede, zato bo kompletov za otroke do 10. leta več kot onih nad to starostno dobo. Celotna zbirka na tej šoli je tehtala približno 50 kg.

V novi šoli v Polju nismo našli prizadevne tovarišice Pedičkove, ker uči v popoldanski izmeni; zato pa so nam v tajništvu obljubili, da bodo zbirko, ki jo že urejajo, poslali neposredno republiškemu odboru RK. V stari šoli v Polju pa so nam člani nižjih razredov kar sami izročili vrečke z darovi – prisrčno in neposredno s toplimi pozdravi za poplavljence. Mentorica je izjavila, da bi gotovo nabrali več kot 15 kg, če ne bi imeli tako malo časa za zbiranje.

Prav tako so nam povedali na šoli J. Moškriča: akcija da je v polnem teku in da bodo sami v najkrajšem času vse dostavili RORKS. Naravnost ganil in presenetil pa nas je obisk na šoli Vide Pregarc. Mlade članice RK z njihovo mentorico Zdenko Zalar na čelu smo našli sredi dela pri pakiranju nepričakovane bogate zbirke. V enem dnevu so ti otroci izrazito delavskih družin zbrali prek 170 kg šolskih potrebščin, igrač, obutve in obleke – od perila do plaščev za svoje neznane tovariše na skrajnem severu naše republike. Med šolskimi potrebščinami je bilo nič koliko novih svinčnikov, ravnil, radirk, peresnikov in zvezkov. Ravnali so se po pregovoru, da dvakrat da, kdor hitro da! Sami morajo zelo varčevati, saj morajo njihovi starši trdo delati za vsakdanji košček kruha; zato so prizadete razumeli z vsem srcem in jim takoj priskočili na pomoč.

Tudi na šoli Ketteja in Murna so bili zelo pridni. Pod vodstvom mentorice Vere Železnikove so v naglici zbrali, kar so mogli, približno 65 kg uporabnih stvari.

Na gimnazijce gledamo često kot na mladino, ki ima vse preveč opravka s svojimi problemi in težko vidi težave zunaj sebe. Moščanski dijaki pa so nam s svojo prizadevnostjo dokazali, kako tudi oni živo čutijo s tovariši v nesreči. Zbrali in skrbno uredili so prek 65 kg najpotrebnejših reči, ki jih rabi dijak v njihovih letih. Mentorica Riglerjeva je izjavila, da bi bila zbirka vsaj še enkrat tolikšna, če bi bilo časa dovolj, saj mladi vedno in povsod prisluhnejo problemom okrog nas in so voljni pomagati po svojih močeh.

Tako smo s to hitro zbirko zbrali blizu 400 kg blaga za naše šolarje v poplavljenih krajih, medtem ko jim je občinski odbor Rdečega križa takoj spočetka že nakazal 2.000 dinarjev kot prvo najnujnejšo pomoč.

Moščanske vertikale